

	MARKK	MATEUSZ	ŁUKASZ	JAN
Kobiety u grobu	<p>1 Po upływie szabatu Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba, i Salome nakupey wonności, żeby pójść namaścić Jezusa.</p> <p>2 Wczesnym rankiem w pierwszy dzień tygodnia przysły do grobu, gdy słońce wzeszło.</p> <p>3 A mówily między sobą: «Kto nam odsunie kamień od wejścia do grobu?»</p>	<p>1 Po upływie szabatu, o świcie pierwszego dnia tygodnia przysła Maria Magdalena i druga Maria obejrzeć grób.</p>	<p>1 W pierwszy dzień tygodnia poszły (niewiasty) skoro świt do grobu, niocząc przygotowane wonności.</p>	
Angelofania	<p>4 Gdy jednak spojrzaly, zauważyły, że kamień był już odsunięty, a był bardzo duży.</p> <p>5 Weszły więc do grobu i ujrzały młodzieńca siedzącego po prawej stronie, ubranego w białą szatę; i bardzo się przestraszyły.</p>	<p>2 A oto powstało wielkie trzęsienie ziemi. Albowiem anioł Pariski zajął się płoną, zadrżała ziemia, rozłamały się skały.</p> <p>3 Postać jego jaśniała jak błyskawica, a szaty jego były białe jak śnieg. 4 Ze strachu przed nim zadrżeli strażnicy i stali się jakby umarli.</p>	<p>2 Kamień od grobu zastaly odsunięty. 3 A skoro weszły, nie znalazły ciała Pana Jezusa.</p> <p>4 Gdy wobec tego były bezradne, nagle stanęło przed nimi dwoch mężczyzn w białych szatach.</p>	
Ewangelia	<p>6 Lecz on rzekł do nich: «Nie bójcie się! Szukacie Jezusa z Nazaretu, ukrzyżowanego, powstał, nie ma Go tu. Oto miejsce, gdzie Go złożyli.</p> <p>7 Lecz idźcie, powiadcie Jego uczniom i Piotrowi: Idźcie przed wami do Galilei, tam Go ujrzącie, jak wam powiedział».</p> <p>7 A idźcie szybko i powiadcie Jego uczniom: Powstał z martwych i oto udaje się przed wami do Galilei. Tam Go ujrzącie. Oto, co wam powiedziałem».</p>	<p>5 Anioł zaś przemówił do niewiast: «Wy się nie bójcie! Gdyż wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego.</p> <p>6 Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak powiedział. Chodźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał.</p> <p>7 A idźcie szybko i powiadcie Jego uczniom: Powstał z martwych i oto udaje się przed wami do Galilei. Tam Go ujrzącie. Oto, co wam powiedziałem».</p> <p>8 Pośpiesznie więc oddaliły się od grobu, z bojaźnią i wielką radością, i biegły oznajmić to Jego uczniom.</p>	<p>5 Prześtracone, pochylily twarze ku ziemi, lecz tamci rzekli do nich: «Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych?»</p> <p>6 Nie ma Go tutaj; zmartwychwstał. Przypomnijcie sobie, jak wam mówił, hećca ieszczc w Galilei.</p> <p>7 "Syn Człowieczy musi być wydany w ręce grzeszników i ukrzyżowany, lecz trzeciego dnia zmartwychwstać».</p> <p>8 Wtedy przypomniały sobie Jego słowa 9 i wróciły od grobu, oznajmiły to wszystkim Jedenastu i wszystkim pozostałym.</p> <p>10 A były to: Maria Magdalena, Joanna i Maria, matka Jakuba; i inne z nimi opowiadały to Apostołom.</p> <p>11 Lecz słowa te wydały im się czczą gadanią i nie dali im wiary.</p>	
Ukazanie Magdalenie	<p>9 Po swym zmartwychwstaniu, wczesnym rankiem w pierwszy dzień tygodnia, Jezus ukazał się najpierw Marii Magdalenie, z której wyrzucił siedem złych duchów.</p> <p>10 Ona poszła i oznajmiła to tym, którzy byli z Nim, pograżonym w smutku i płaczącym. 11 Ci jednak słysząc, że żyje i że ona Go widziała, nie chcieli wierzyć.</p>	<p>9 A oto Jezus stanął przed nimi i rzekł: «Witajcie!» One podeszły do Niego, objęły Go za nogi i oddały Mu pokłon.</p> <p>10 A Jezus rzekł do nich: «Nie bójcie się! Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą».</p>		<p>1 A pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. 2 Pobiegła więc i przybyła do Symona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus kochał, i rzekła do nich: «Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono».</p>
Piotr przy grobie			<p>12 Jednakże Piotr wybrał się i poszedł do grobu, schylwszy się, ujrzał same tylko płótno. I wrócił do siebie, dzwięząc się temu, co się stało.</p>	
Dwoch uczniów		<p>Uczniowie z Emaus - długi oddzielny fragment</p> <p>11 Gdy one były w drodze, niektórzy ze strazy przyszli do miasta i powiedomili arcykapłanów o wszystkim, co zaszło. 12 Ci zebrali się ze starszymi, a po naradzie dali żołnierzom sporo pieniędzy 13 i rzekli: «Rozpowiadajcie tak: Jego uczniowie przyszli w noc i wykradli Go, gdyśmy spali. 14 A gdyby to doszło do uszu namiestnika, my z nim pomówimy i wybawimy was z kłopotu». 15 Ci więc wzięli pieniądze i uczynili, jak ich pouczono. I tak rozniosta się ta pogłoska między Żydami i trwa aż do dnia dzisiejszego.</p>	<p>3 Wyszęd więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. 4 Biegli oni obydwaj razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. 5 A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótno, jednakże nie wszedł do środka. 6 Nadszedł potem także Szymon Piotr, idąc za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótno 7 oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą na jednym miejscu. 8 Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. 9 Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, [które mówi], że On ma powstać z martwych. 10 Uczniowie zatem powrócili znowu do siebie.</p>	
Ukazanie się uczniom	<p>14 W końcu ukazał się samym Jedenastu, gdy siedzieli za stołem, i wyrzucił im brak wiary i upór, że nie wierzyli tym, którzy widzieli Go zmartwychwstającego.</p>	<p>16 Jedenastu zaś uczniom udało się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił.</p>	<p>10 Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!» 20 A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrawszy Pana. 21 A Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ójciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». 22 Po tych słowach chnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie Ducha Świętego! 23 Którym odpuszcicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane»</p>	
Dowód, że nie jest duchem.		<p>37 Zatrwożonym i wyłękłym zdawało się, że widzą ducha.</p> <p>38 Lecz On rzekł do nich: «Czemu jesteście zmieszani i dławczego wątpliwości budzą się w waszych sercach? 39 Popatrzcie na moje ręce i nogi: to Ja jestem. Dotknijcie się Mnie i przekonajcie: duch nie ma ciała ani kości, jak widzicie, że Ja mam». 40 Przy tych słowach pokazał im swoje ręce i nogi.</p> <p>41 Lecz gdy oni z radości jeszcze nie wierzyli i pełni byli zdumienia, rzekł do nich: «Macie tu coś do jedzenia?» 42 Oni podali Mu kawałek pieczonej ryby. 43 Wziął i jadł wobec nich.</p>	<p>14 Gdy to powiedziała, odwróciła się i ujrzała stojącego Jezusa, ale nie wiedziała, że to Jezus. 15 Rzekł do niej Jezus: «Niewiasto, czemu płaczesz? Kogo szukasz?» Ona zaś sądząc, że to jest ogrodnik, powiedziała do Niego: «Panie, jeśli ty Go przeniosłeś, powiedz mi, gdzie Go położyleś, a ja Go wezmę». 16 Jezus rzekł do niej: «Mario!» A ona obróciwszy się powiedziała do Niego po hebrajsku: «Rabboni», to znaczy: Nauczycielu! 17 Rzekł do niej Jezus: «Nie zatrzymaj Mnie, jeszcze bowiem nie wstałem do Ojca. Natomiast udaj się do moich braci i powiedz im: "Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego oraz do Boga mego i Boga waszego"». 18 Poszła Maria Magdalena oznajmiając uczniom: «Widziałam Pana i to mi powiedziała».</p>	
Ostatnie słowa	<p>15 I rzekł do nich: «Idźcie na cały świat i głosźcie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! 16 Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony.</p> <p>17 Tym zaś, którzy uwierzą, te znaki towarzyszyć będą: w imię moje złe duchy będą wyrzucać, nowymi językami mówić będą; 18 węże brzoć będą do ręk, i jeśli by kogo zatrątego wypił, nie będzie im szkodził. Na chorych ręce kłaść będą, i ci odzyskają zdrowie.».</p>	<p>18 Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: «Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. 19 Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. 20 Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata».</p>	<p>44 Potem rzekł do nich: «To właśnie znaczący słowa, które mówiłem do was, gdy byłem jeszcze z wami: Musi się wypełnić wszystko, co napisane jest o Mnie w Prawie Mojżesza, u Proroków i w Psalmach.</p> <p>45 Wtedy oświecił ich umysł, aby rozumieli Pisma, 46 i rzekł do nich: «Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpił trzeciego dnia zmartwychwstać, 47 w imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jerozolimy. 48 Wy jesteście świadkami tego. 49 Oto ja ześlę na was obietnicę mego Ojca. Wy zaś pozostaniecie w mieście, aż będziecie przyobleczeni mocą z góry.</p> <p>50 Potem wyprowadził ich ku Betaniami i podniósłszy ręce błogosławił ich. 51 A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba.</p> <p>52 Oni zaś oddali Mu pokłon i z wielką radością wrócili do Jerozolimy, 53 gdzie stale przebywali w świątyni, błogosławiąc Boga.</p>	<p>24 Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymus, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. 25 Inni więc uczniowie mówili do niego: «Widzieliśmy Pana!» Ale on rzekł do nich: «Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i nie włożę ręki mego do boku Jego, nie uwierzę». 26 A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz [domu] i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł mimo drzwi zamkniętych, stanął pośrodku i rzekł: «Pokój wam!» 27 Następnie rzekł do Tomasa: «Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włóż [ją] do mego boku, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym!» 28 Tomasz Mu odpowiedział: «Pan mój! Bóg mój!» 29 Powiedział mu Jezus: «Uwierzyłeś dlatego, ponieważ Mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli!»</p>
Wniebowstąpienie	<p>19 Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga.</p>		<p>30 I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej księdze, uczynił Jezus wobec uczniów. 31 Te zaś zapisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc mieli życie w imię Jego.</p>	<p>1 Potem znowu ukazał się Jezus nad Morzem Tyberydzkim... etc. Rozdział o ukazaniu się Jezusa w Galilei - niespójny z Ew. Łukasza i Dziejami</p>